

[Robert Christensen.]

det er rigtigt, at mange får mulighed for miljøskitte; jeg tror, det har en stor indflydelse på mange unge.

Jeg må her nævne, at vi ikke kan gå ind for en 12-årig undervisningspligt. Vi anser den ikke engang for at være heldig. Vi tror stadig væk, der vil være en del mennesker, der har bedre af i en periode at beskæftige sig med noget andet. Til gengæld vil vi gerne gå ind for, at der skal være de største muligheder for at vælge at komme ind i undervisningssystemet senere. Jeg er klar over, at jo længere man udskyder det endelige erhvervsvalg, desto sikrere vil de enkelte vælge; men jeg er også sikker på, at vi aldrig nogen sinde kan nå til, at de enkelte vælger fuldstændig sikkert. Der vil altid være nogle, der efter nogle erfaringer ønsker at vælge om, og det vil vi gerne være med til at fremme mulighederne for.

Jeg har et par bemærkninger om vores gymnasieuddannelse. For mig at se slipper vi her unge mennesker ud med en eksamen, der for de allerflestes vedkommende betyder, at de har et meget højt stadi, når det drejer sig om viden. Når vi ser de såkaldte dumpeprocenter på højere læreanstalter — jeg sagde såkaldte, for jeg ved, at denne statistik skal tages med alt muligt forbehold — er der alligevel noget, der siger mig, at det er ikke sikkert, at fordi de har en høj viden, er de også studieegnede. De to ting er ikke altid det samme. Derfor vil vi gerne være med til at kigge på denne gymnasieuddannelse, om den måske kan lægges om, sådan at der, uden at det går ud over den høje viden, også er en mulighed for at udvikle hos eleverne en kritisk evne og en evne til selvstændig tænkning, da det i høj grad er det, der er brug for ved et senere studium.

Vi er meget glade for den højere forberedelseseksamen, vi fik indført for et par år siden, og som nu har bestået sin første prøve. Vi kan ikke se andet, end at det må være rigtigt, at alle får en mulighed for at komme ind igen, hvis de er kommet ud af systemet. Uanset hvor godt vi laver et uddannelsesforløb, kan vi ikke regne med, heller ikke fremover, at der ikke vil være nogle, der vælger forkert og senere vil til en boglig uddannelse, selv om de på et

tidligere tidspunkt har valgt en mere praktisk betonet. Vi glæder os over, at erfaringerne allerede har vist, at en meget stor del af dem, der søger denne form for forberedelse til en uddannelse, er folk, der har været ude i livet, altså borte fra skolen i kortere eller længere tid. Vi mener ikke, at denne uddannelse først og fremmest skal være en ny linje lig med gymnasiet, men at det skal være en opsamling. Derfor er det også rigtigt — uden at jeg skal fordybe mig i placeringer — at mulighederne for at søge et sådant kursus er til stede for alle, uanset hvor i landet de er bosat.

I redegørelsen taler ministeren også om de muligheder, der gives for uddannelse i fritidsloven, og jeg vil gerne komme med nogle bemærkninger hertil. Jeg glæder mig over, at det er lykkedes at få de forberedende kurser ind i fritidsloven, sådan at der kan klares prøver på 9.-10. klassetrinnene. Jeg har ikke noget som helst imod, at der også efterhånden kan klares prøver på et højere niveau. Ja, det gør vel ikke noget, om man kan stykke en eksamen sammen i fritiden, som er adgangsgivende selv til den allerhøjeste uddannelse, men jeg tror ikke, vi skal regne med, at der er et meget stort antal borgere, der har brug for det. De fleste har nok brug for disse 9.-10. klasseprøver, som er adgangsgivende til mange af vore mellemuddannelser.

Vi glæder os over, at det efter denne lov er muligt at lave en hel del videre uddannelse inden for erhverv og fag, og vi mener, det er noget af det, der må bygges ud. Noget af det, vi i et moderne samfund virkelig trænger til, er, at der kan laves genoptræning for mennesker, der har været borte fra et erhverv. Det er nævnt her tidligere i dag, at det kan gælde mange kvinder, der først arbejder ude og dernæst arbejder hjemme, og som ønsker at komme ind i erhvervet igen. Jeg vil uddybe det lidt og sige, at der findes også mange kvinder, som ikke oprindeligt fik nogen egentlig uddannelse, fordi det nu engang ikke var så almindeligt, dengang de var i den alder, men som efter nogle års forløb som hjemmearbejdende har lyst til ikke alene igen at komme ind i et erhvervsarbejde, men også til at få en uddannelse. Vi har mulighed for at give mange af dem en sådan uddannelse eller begyndelsen til den